

lovforslag om en sådan og vil ved passende lejlighed genfremsætte dette forslag. Det er vores faste overbevisning, at en sådan ombudsmandsinstitution vil være en løftestang for børns rettigheder i det danske samfund.

Til slut: Enhedslisten vil stemme for den af SF foreslåede dagsorden. Det er en dagsorden, som på væsentlige punkter rører ved nogle af de problemer, som jeg har nævnt i min ordførertale. Vi mener, det er godt, at der kommer en retsgaranti omkring institutionspladser, og at der også kommer en sikring for, at der er en kvalitet i pasningstilbudet. Det gælder selvfølgelig både i kommuner og amter. Enhedslisten har tænkt sig at stemme for den af SF foreslåede dagsorden.

Sonja Albrink (CD):

Regeringen er ofte blevet gjort til skydeskive for sine gode intentioner på børnepasningsområdet på en facon og i et omfang, der skyder vildt over målet.

Det har endnu aldrig været muligt både at blæse og have mel i munden, og man kan lige så lidt både have kommunalt selvstyre, hvor daginstitutioner og børnepasning er udlagt til lokal beslutningskompetence, og så diktere fra centralt hold, præcis hvornår og hvordan en landsdækkende pasningsgaranti skal realiseres.

Regeringen kan fremsætte hensigter og henstillinger og sørge for, at de økonomiske forudsætninger er til stede ved indgåelse af økonomi-aftalerne med kommunerne, men herefter er og bliver det op til kommunerne at træffe beslutning om, hvordan de vil bære sig ad, hvis der da ellers overhovedet skal være nogen mening i det kommunale selvstyre.

Når det så er sagt, vil jeg gerne takke forespørgerne for at have stillet denne forespørgsel, og ikke mindst vil jeg gerne have lov til at takke socialministeren for sin flotte besvarelse af den.

Det fremgår jo, at vi aldrig tidligere har været nærmere målet om, at der landsdækkende er pasningsmuligheder for alle børn i alderen 1-5 år, hvis forældrene ønsker det. Det synes jeg er overordentlig vigtigt at slå fast. Det er det generelt, fordi det er et af de rammevilkår, der skal være i orden, både for familiernes skyld, og for at arbejdsmarkedet kan fungere, men det er det også, fordi der i den senere tid har været avisoverskrifter, der bestemt ikke var særlig rare. Der var overskrifter som: Børn i trængsel, Udstødte børn lades i stikken, eller Ingen hjælp til børn i krise.

Hvis ikke vi kan tilbyde vore børn ordentlig omsorg og pasning og give dem den stimulerende, de har brug for under opvæksten, bl.a. med pasningsordning af ordentlig kvalitet, vil der komme flere af dens slags foruroligende meldinger, og vi vil komme til at høre meget mere om helt uacceptable forhold ude i skolerne, som vi også hører om i denne tid.

Børns opdragelse, omsorg for børnene og alt andet, der hører til at have børn, er først og fremmest forældrenes ansvar – selvfølgelig er det dét – men samfundet skal altså stille med de omtalte rammevilkår, og det må ikke kunne siges, at de svageste lades i stikken.

Derfor er jeg også tilfreds med det, socialministeren sagde i sin besvarelse angående amternes ansvar for, at de 73 handicappede børn i alderen 1-5 år, der står på venteliste, snarest får de tilbud, de har brug for. Det er simpelt hen for dårligt, at vi svinger her.

Alt i alt mener CD, det er en positiv redegørelse, socialministeren er kommet med, og vi er enige med ministeren i, at regeringen har gjort sin del. Der er lys forude, og langt de fleste af kommunerne vil gerne servicere de yngste medborgere og er også i stand til at nå målet. De kan, hvis de vil. Forudsigelsen i januar var, at 200 af landets 275 kommuner ville have pasningsgaranti inden årets udløb. Det vil sige, at der stadig væk er en rest, og derudover vokser behovet for pladser. Derfor mener vi i CD, at det er ønskeligt med en forlængelse af tilskudsordningen efter bilstandslovens § 63 a.

Ved forespørgselsdebatten om børne- og familiepolitikken for et år siden gav jeg på CD's vegne udtryk for, at ordet pladsgaranti også gerne skulle betyde, at der rent fysisk er plads nok til børnene i børnehaven, og hvor det nu måtte være. Mange steder har man været rundt med centimetermålet og har målt og målt med nidkærhed, indtil der var kvadratmeter nok til at stuve et ekstra antal børn ind. Det kan altså ikke være rigtigt, hvis man går for vidt i den øvelse. Ungerne skal vel ikke lege burhøns? Jeg er bange for, hvad det kan få af konsekvenser for deres sundhed og trivsel. Også derfor vil vi i CD plædere for videreførelse af tilskud til privat børnepasning. Det kan være en ventil, der kan bruges til at skabe lidt luft i systemet, hvis ellers kommunerne vil. Det bestemmer de jo selv. Det er deres afgørelse, såfremt ordningen bevares.

Jeg sagde for lidt siden, at regeringen havde gjort sin del, men her til sidst er det også rimeligt at erindre, at opgørelsen fra januar 1991-95